

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellanten, mede voor hun minderjarige kinderen,

tegen de uitspraak in zaken nrs. 07/36532 en 07/36539 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht, van 8 april 2008 in de
gedingen tussen:

mede voor hun minderjarige kinderen

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 30 augustus 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) aanvragen van
mede voor hun minderjarige kinderen
(hierna: de vreemdelingen) om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 8 april 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht, het daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben de vreemdelingen bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 2 mei 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.J.M. Schuyt, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. I.S. Vreken, ambtenaar van Staat.

w.g. Schuyt
lid van de enkelvoudige kamer

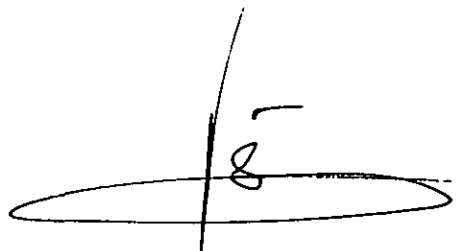
w.g. Vreken
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 23 oktober 2008

434-563.

Verzonden: 23 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a smaller 'S' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

RECHTBANK 's-Gravenhage, zittinghoudende te MAASTRICHT

Reg.nr: AWB 07 / 36532 BEPTDN + AWB 07/36539 BEPTDN

UITSpraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken in het geding tussen

kinderen
en
de Staatssecretaris van Justitie, verweerder.

Datum bestreden besluiten: 30 augustus 2007.

Kenmerk: 0606.01.0232.

V-nummer: :

Behandeling ter zitting: 26 februari 2008.

I. PROCESVERLOOP

Bij de in de aanhef van deze uitspraak genoemde besluiten van 30 augustus 2007 heeft verweerder de aanvragen van eiser en eiseres en hun drie kinderen (hierna: eisers) om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd in de zin van artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) afgewezen.

Tegen genoemde besluiten is namens eisers op 24 september 2007 beroep ingevolge de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) ingesteld bij deze rechtbank. Aanvulling van de gronden waarop het beroep berust heeft plaatsgevonden bij brieven van 19 oktober 2007 en 15 februari 2008.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken ingezonden en in zijn verweerschrift geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep.

Het beroep is behandeld ter zitting van deze rechtbank op 26 februari 2008, alwaar eisers in persoon zijn verschenen, bijgestaan door hun gemachtigde mr. S.E.B. den Boer, medewerkster van de Stichting Rechtsbijstand Asiel te 's-Hertogenbosch.

Verweerder heeft zich ter zitting doen vertegenwoordigen door mr. drs. M.F. van der Lubbe, ambtenaar in dienst van het Ministerie van Justitie. Tevens was aanwezig T. Sharaf als tolk.

II. OVERWEGINGEN

Eisers stellen de Iraakse nationaliteit te hebben en zijn naar eigen zeggen op 15 mei 2006 Nederland binnengekomen. Zij hebben zich op die dag gemeld bij de korpschef te Groningen en op 1 juni 2006 een aanvraag gedaan, onder overlegging van een aantal documenten, voor de in rubriek I genoemde vergunningen. Ter onderbouwing van deze aanvraag hebben eisers - kort samengevat - het volgende aangevoerd. Eiser heeft vanwege zijn werkzaamheden problemen ondervonden van zijn buurman die behoort tot de groepering Mugtada-Al-Sadr. Eiser is met de dood bedreigd door zijn buurman en in elkaar geslagen. Verder werd de zus van eiser die bij hem inwoonde ontvoerd, verkracht en vermoord. Naar aanleiding hiervan heeft eiser samen met zijn vrouw besloten met de kinderen te vluchten. Dit had ook te maken met hun Christelijke geloof.

Verweerder heeft de afwijzing van de in rubriek I genoemde aanvragen gegrond op het bepaalde in artikel 31, eerste lid, juncto artikel 31, tweede lid, aanhef en onder d en f van de Vw 2000. De afwijzing is daarnaast gebaseerd op het standpunt dat het asielrelaas van eisers geloofwaardigheid ontbeert nu van dit relaas geen positieve overtuigingskracht uitgaat.

Namens eisers is in beroep - kort samengevat - aangevoerd dat de door hen overgelegde identiteitsdocumenten en huwelijksakte authentiek zijn. Eisers zijn van mening dat het onderzoek door de Koninklijke marechaussee hiernaar onzorgvuldig heeft plaatsgevonden. Eisers betwijfelen ten eerste of de Koninklijke Marechaussee in het bezit is van een model dat in 1996 is afgegeven in de wijk Al Rasifah. Bij de door eisers ingeschakelde contra-expert van ID management centre was geen authentiek referentiemateriaal aanwezig. Eisers zoeken op dit moment naar mogelijkheden, eventueel via de Iraakse ambassade om een duidelijke contra-expertise te laten verrichten. Ook de stukken die door eisers zijn overgelegd van de Chaldese katholieke kerk zijn authentiek. Eisers blijven erbij dat zij Iraakse staatsburgers zijn, uit Bagdad en Christenen. Zij stellen in Irak nooit problemen met deze documenten te hebben gehad.

Eisers zijn van mening dat hen niet mag worden tegengeworpen dat zij zich niet tot de United Nations High Commissioner for Refugees (hierna: de UNHCR) in Turkije hebben gewend nu de situatie in Turkije voor Iraakse christenen slecht is. Eisers dienen gelet op hun geloof als vluchteling aangemerkt te worden en zijn van mening bij terugkeer een reëel risico te lopen op schending van artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM).

Eisers hebben zich beroepen op de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 15 onder c van de richtlijn 2004/83/EG inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als personen die anderszins internationale bescherming behoeven en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de Definitierichtlijn) van de Raad van de Europese Unie.

Eisers hebben gesteld dat, gelet op het feit dat zij uit Centraal Irak afkomstig zijn, het categoriaal beschermingsbeleid op hen van toepassing is.

Eisers hebben voorts een beroep gedaan op de samenwerkingsverplichting van artikel 4 van de Definitierichtlijn.

Tot slot zijn in beroep nationaliteitsverklaringen overgelegd afkomstig van de ambassade van de Republiek Irak die werden afgegeven na een bezoek van eisers aan de Consul.

Eisers hebben een gesprek met de Consul aldaar gehad en de documenten, die door verweerder als vals betiteld werden, worden - zoals door de Consul is toegezegd - in Bagdad geverifieerd. Ook wordt een verklaring van de voorzitter van de Heilige Thomas Apostel Parochie voor Chaldeeën in Nederland overgelegd.

De rechtbank overweegt het navolgende.

Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van die wet, afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Het is derhalve aan de vreemdeling om de door hem aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden tegenover verweerder aannemelijk te maken.

Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 wordt bij het onderzoek of de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel kan worden afgewezen mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag valse of vervalste reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden heeft overgelegd en, hoewel daaromtrent ondervraagd, opzettelijk de echtheid daarvan heeft volgehouden.

Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 wordt bij het onderzoek naar de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel mede betrokken dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan

overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

Zoals de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) heeft overwogen (onder meer in haar uitspraak van 27 januari 2003, JV 2003/103), behoort de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten tot de verantwoordelijkheid van verweerder en kan die beoordeling slechts terughoudend door de rechter worden getoetst.

Als zich de omstandigheid voordoet, als bedoeld in artikel 31, tweede lid, onder d, en f, van de Vw 2000, mogen ingevolge artikel 31 van de Vw 2000, mede gelet op de geschiedenis van de totstandkoming van die bepaling (Tweede Kamer 1998-1999, 26 732, nr. 3, p. 40/41) en volgens de ter uitvoering daarvan vastgestelde beleidsregels, in het relaas van de vreemdeling om het geloofwaardig te achten geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.

In de voornemens van 2 juli 2007, waarvan de overwegingen zijn ingelast in het bestreden besluit, is uiteengezet dat uit het proces-verbaal van 6 juni 2006, opgemaakt door de Koninklijke Marechaussee, afdeling Falsificaten, is gebleken dat de door eisers overgelegde identiteitskaarten en de overlidensakte vals zijn en dat de huwelijksakte hoogstwaarschijnlijk een niet door de bevoegde autoriteiten afgegeven document betreft. Over de overige documenten, zoals het inschrijfformulier van de basisschool en de geboorte- en doopcertificaten van de kinderen, afgegeven door de kerk, kon wegens het ontbreken van bruikbaar referentiemateriaal geen uitspraak worden gedaan.

Ten aanzien van de in beroep overgelegde verklaringen van de Iraakse Ambassade is de rechtbank allereerst van oordeel dat dergelijke verklaringen geen feit of omstandigheid als bedoeld in artikel 83 van de Vw 2000 zijn, doch gezien dienen te worden als een nadere onderbouwing van een reeds eerder ingenomen stelling weshalve deze verklaringen bij het beroep betrokken zullen worden. Het voorgaande geldt naar het oordeel van de rechtbank evenzeer voor de in beroep overgelegde verklaring van de voorzitter van de Heilige Thomas Apostel Parochie voor Chaldeeën.

De rechtbank is evenwel van oordeel dat bedoelde stukken onvoldoende aanknopingspunten bevatten om aan eerder aangehaald rapport van de Koninklijke Marechaussee te twifelen. In de verklaring van de Iraakse Ambassade wordt op geen enkele wijze ingegaan op de (authenticiteit) van de documenten. Ook blijkt daaruit niet dat deze zijn overgelegd. In de verklaring van de ambassade wordt alleen het Nederlandse W-document genoemd. De verklaring strekt er toe aan te geven dat eisers Iraakse burgers zijn, welk verklaring is afgegeven op het gedane verzoek. De door eisers ter zake geponeerde grieven doen aan het voorgaande niets af. Verweerder heeft gelet op vorenoverwogene in redelijkheid het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder d aan eisers kunnen tegen werpen.

Ten overvloede merkt de rechtbank in het kader van het voorgaande op dat gemachtigde van verweerder ter zitting heeft toegezegd dat – mocht door eisers nieuwe overtuigende informatie van de Iraakse autoriteiten worden ingebracht – artikel 4:8 van de Awb door verweerder niet zal worden tegengeworpen.

Ten aanzien van het beroep op artikel 4 van de Definitierichtlijn is de rechtbank met verweerder van oordeel dat het in artikel 4 van de Definitierichtlijn genoemde samenwerkingsvereiste reeds is opgenomen in het nationale recht en dat dit recht daarom in overeenstemming is met dit onderdeel van de Definitierichtlijn. De in het eerste lid van artikel 4 van de Definitierichtlijn neergelegde opdracht aan de lidstaten laat onverlet het uitgangspunt dat de vreemdeling in beginsel de bewijslast draagt, zoals ook volgt uit artikel 31 van de Vw 2000.

Het standpunt van verweerder dat eisers onvoldoende hebben meegewerkt aan de vaststelling van de reisroute, nu zij hun reisverhaal niet hebben onderbouwd met een grensoverschrijdingsdocument danwel met andere reisbewijzen, is in beroep niet meer expliciet bestreden, zodat de rechtbank dit aspect buiten verdere bespreking laat.

Er is - mede gelet op hetgeen hiervóór omtrent de genoemde documenten is overwogen - geen grond voor het oordeel dat verweerder het ontbreken van documenten en bescheiden die eisers nationaliteit, identiteit en/of reisroute kunnen slaven, niet aan eisers heeft mogen toerekenen.

Voorts heeft verweerder kunnen overwegen dat eisers in Turkije de bescherming van UNHCR hadden kunnen invoeren, onder gelijktijdige overlegging van alle beschikbare documenten. Hetgeen daartegen is aangevoerd, leidt de rechtbank niet tot een ander oordeel.

Evenmin is er grond is om te oordelen dat verweerder niet in redelijkheid tot het oordeel heeft kunnen komen dat het asielrelaas van eisers de in het licht daarvan vereiste positieve overtuigingskracht mist en derhalve ongeloofwaardig is. Ter ondersteuning van het asielrelaas is een huwelijksakte alsmede een overlijdensakte van de zus van eiser overgelegd. De gewelddadige dood van de zus van eiser was voor eisers de aanleiding het land te ontvluchten. Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen behoefde verweerder geen waarde te hechten aan de overgelegde documenten. Nu hun identiteit niet vaststaat, hebben zij ook niet aannemelijk gemaakt dat de documenten van de Chaldean Patriarchate of Babylon op hen betrekking hebben, zodat ook de door hen vanwege het geloof ondervonden problemen niet geloofwaardig zijn. Derhalve heeft verweerder het feitencomplex en de daaraan ontleende vrees niet geloofwaardig kunnen achten.

Gelet op het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas van eisers geloofwaardigheid ontbeert. Nu de identiteits- en nationaliteitsgegevens van eisers niet buiten twijfel staan kunnen zij geen aanspraak op een verblijfsvergunning ontlenen aan één der gronden van artikel 29 van de Vw 2000. De overige beroepsgronden behoeven derhalve geen bespreking.

Uit het vorenstaande volgt dat moet worden geoordeeld dat hetgeen van de zijde van eisers is aangevoerd niet kan leiden tot het oordeel dat het beroep gegrond moet worden geacht. Daar ook niet is gebleken van andere feiten of omstandigheden op grond waarvan zou moeten worden aangenomen dat het bestreden besluit van 30 augustus 2007 voor vernietiging in aanmerking komt, is de rechtbank van oordeel dat dit besluit de rechterlijke toets kan doorstaan, zodat het hiertegen gerichte beroep ongegrond dient te worden verklaard.

Mitsdien wordt, mede gelet op artikel 8:70 van de Awb, beslist als volgt.

Reg.nr: AWB 07 / 36532 BEPTDN + AWB 07 / 36539 BEPTDN

pagina 5 van 5

III. BESLISSING

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. Y.J. Klik als rechter in tegenwoordigheid van mr.
T.M. Horsten-Kuijpers als griffier en in het openbaar uitgesproken op

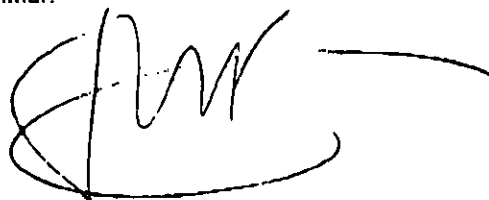
08 APR 2008

w.g. T. Horsten-Kuijpers

w.g. Y. Klik

voor eensluidend afschrift:
de wnd. griffier:

Verzonden op: 08 APR 2008

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 18113, 2500 BC 's-Gravenhage. De termijn voor het instellen van het hoger beroep bedraagt vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak. Ingevolge artikel 85 van de Vw 2000 dient het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. In artikel 6:5 van de Awb is onder meer bepaald dat bij het beroepschrift een afschrift van de uitspraak moet worden overgelegd. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Indien hoger beroep is ingesteld kan ingevolge het bepaalde in artikel 88 van de Vw 2000 juncto artikel 8:81 van de Awb de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Stichting Rechtsbijstand Asiel
LEGAL AID

Splinhuiswal 2
5211 JG 'S-
HERTOGENBOSCH
Postbus 1308
5200 BJ 'S-
HERTOGENBOSCH
tel. 073 - 6158800
fax 073 - 6158809
www.rechtsbijstandasiel.nl

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
- 2 MEI 2008	
ZAAKNR.	200803222
AAN.	P.W. DE BOMF
BEHANDELD: DD:	PAR:

Afd. Bestuursrechtspraak Raad van State
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

fax : 070 - 36 51 380
Aantal pagina's :

13

's Hertogenbosch 2 mei 2008

APPÈLSCHRIFT

mr. T Arts
jurist

mr. E. C. Stuijer
jurist

mw. mr. S.E.B. den Boer
advocaat

mw. mr. H.W. Costermans
jurist

mw. mr. I. van den Eishout
advocaat

mw. mr. E. I. Garnett
advocaat

drs. J.W. de Haan
jurist

mw. mr. J.M. Landsman
jurist

mw. mr. A.A. Douw
jurist

mr. A.F.J. Lemmens
jurist

Betreft : en echtgenote I
En hun minderjarige kinderen

Verblijvende te : AZC Markelo
: Herikerweg 31
: 7475 TS MARKELO

Land van Herkomst : Irak
Ons kenmerk : SdB / 0601367

Appellanter en woonachtig te Markelo, kiezen in deze woonplaats op het adres van mw. mr. S.E.B. den Boer werkzaam bij de Stichting Rechtsbijstand Asiel, Postbus 1308, 5200 BJ 's Hertogenbosch, die tot het indienen van het onderhavige appelschrift bepaaldelijk gevolmachtigd is, met recht van substitutie. Een machtiging dienaangaande treft u hierbij aan (productie 1).

Appellant stelt hoger beroep in tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Maastricht, sector bestuursrecht, Vreemdelingenkamer, van 8 april 2008, verzonden op 8 april 2008, met het procedure.nr. **AWB 07/36532** en **AWB 07/36539**. Een kopie van de uitspraak is bijgevoegd (productie 2).

In de bovengenoemde uitspraak wordt het beroep van appellanten tegen de afwijzing van aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet (Vw) afgewezen. Het beroep was gericht tegen de beschikking van de Staatssecretaris van Justitie, verder te noemen verweerder, van 30 augustus 2007.

GRIEVEN

Appellant heeft tegen de uitspraak de volgende grieven.

Grief 1. Deze grief richt zich tegen de overwegingen van de rechtbank zoals verwoord in de vijfde alinea van pagina 4 van de bestreden uitspraak, voor zover de rechtbank in deze overweging zakelijk weergegeven het navolgende - ten onrechte - tot uitdrukking brengt.

22. Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielaanvraag van eisers geloofwaardigheid ontbeert. Nu de identiteits- en nationaliteitsgegevens niet buiten twijfel staan kunnen zij geen aanspraak ontlenen aan een der gronden van artikel 29 eerste lid, aanhef en onder a tot en met c van de Vw 2000.

SNS Bank Arnhem
90.28.34.487

Stichting Dordengelden
Rechtsbijstand Asiel
Arnhem
rek: 96.29.93.328

Stichting Rechtsbijstand Asiel
LEGAL AID

Aangezien de rechtbank bij de beoordeling van het beroep van appellanten op artikel 3 EVRM een wezenlijk ander en beperkter toetsingskader heeft gehanteerd is de aangevallen uitspraak in strijd met het recht, in het bijzonder met artikel 3 en 13 EVRM en dient de uitspraak te worden vernietigd.

Toelichting.

In de bestreden uitspraak hanteert de rechtbank slechts een enkel toetsingskader en hanteert dat kader ook bij de beoordeling van het beroep van appellant op artikel 3 EVRM. Naar de opvatting van appellant verdraagt dit toetsingskader waarbij de rechter slechts terughoudend de opvattingen van verweerder over de wijze waarop de verklaringen van de asielzoeker moeten worden opgevat mag beoordelen zich niet met de jurisprudentie van het EHRM inzake artikel 3 en 13 van het EVRM.

De jurisprudentie van het Europese Hof inzake artikel 3 en artikel 13 EVRM, geeft aan dat voldaan moet zijn aan een independent and rigorous scrutiny, en a full and ex nunc assessment.

Zie: EHRM, inzake Jabari vs. Turkije (dd. 11 juli 2000, Reports of judgments and Decisions 2000-VIII):.. given the irreversible nature of the harm that might occur if the risk of torture or ill-treatment alleged materialised and the importance which it attaches to article 3, the notion of an effective remedy under article 13 requires independent and rigorous scrutiny of a claim that there exist substantial grounds for fearing a real risk of treatment contrary to article 3 ...

Zie: EHRM, inzake Salah Sheekh (dd. 11 januari 2007, Appl. 1948/04) : given the absolute nature of the protection afforded by Article 3, it must be satisfied that the assessment made by the authorities of the Contracting State is adequate and sufficiently supported by domestic materials as well as by materials originating from other, reliable and objective sources, This further implies that, in assessing an alleged risk of treatment contrary to Article 3 in respect of aliens facing expulsion or extradition, a full and ex nunc assessment is called for as the situation in a country of destination may change in the course of time.

Inzake "Salah Sheekh" dient aangetekend te worden dat de geciteerde passages betrekking hebben op de landendocumentatie. Er is echter geen goede reden voorstelbaar dat het Europese Hof het expliciet genoemde toetsingskader van een "full and ex nunc assessment" beperkt tot uitsluitend het aspect van de landendocumentatie. Ook "Jabari" wijst niet in deze richting.

De overwegingen van het Europese Hof inzake een "full and ex nunc assessment" zijn geplaatst binnen het (uitsluitende) kader van de beoordeling van een met artikel 3 EVRM strijdige behandeling, derhalve los van een beoordeling van strijd met artikel 13 EVRM – het beroep op art. 13 werd door het Europese Hof verworpen. Dit betekent dat onafhankelijk van artikel 13 van het verdrag, artikel 3 EVRM de verplichting tot een volle toets met zich mee brengt.

Aangezien de rechtbank bij de beoordeling van het beroep van appellanten op artikel 3 EVRM een wezenlijk ander en beperkter toetsingskader heeft gehanteerd is de aangevallen uitspraak in strijd met het recht, in het bijzonder met artikel 3 en 13 EVRM en dient de uitspraak te worden vernietigd.

Appellanten zijn van mening dat zij middels alle verklaringen aannemelijk hebben gemaakt uit Bagdad afkomstig te zijn en Chaldese Christenen te zijn. Zij behoren tot een zeer kwetsbare minderheidsgroep.

Stichting Rechtsbijstand Asiel
LEGAL AID

Appellanten hebben concrete redenen aangevoerd, gelegen in hen persoonlijke betreffende feiten en omstandigheden die de conclusie rechtvaardigen dat zij bij uitzetting naar Irak een reëel risico lopen om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing als bedoeld in artikel 3 EVRM.

Grief 2 richt zich tegen rechtsoverweging 3 van pagina 4. voor zover de rechtbank in deze overweging zakelijk weergegeven het navolgende – ten onrechte - tot uitdrukking brengt.

Eisers hadden onder overlegging van alle beschikbare documenten bescherming van de UNHCR in kunnen roepen. . de rechtbank gaat ongemotiveerd voorbij aan hetgeen appellanten hierover naar voren gebracht hebben.

Toelichting

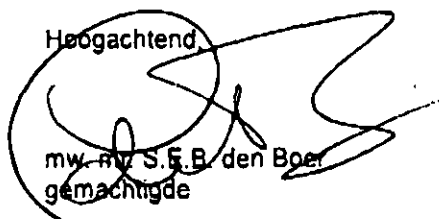
Appellanten zijn van mening dat de Staatsecretaris de situatie van Iraakse vluchtelingen in Turkije beter had moeten onderzoeken alvorens er gesteld kan worden dat appellanten met drie jonge kinderen door de UNHCR bescherming wordt geboden in Turkije. Appellanten hebben gesteld dat in Turkije de houding ten opzichte van Iraakse Chaldense Christenen vijandig is, er effectieve hulp was van de UNHCR. Turkije heeft de territoriale beperking getekend bij het Vluchtelingenverdrag en biedt ook geen bescherming. UNHCR kan slechts zeer beperkt iets doen. Ten onrechte en ondeugdelijk gemotiveerd wordt de mogelijkheid van bescherming in Turkije tegengeworpen.

Conclusie

Gelet op het voorgaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. Appellant verzoekt uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de rechtbank te vernietigen. Voorts verzoekt appellant u om, doende wat de rechtbank had behoren te doen, het inleidende beroep alsnog gegrond te verklaren vanwege het ontbreken van een deugdelijke motivering, de bestreden beschikking te vernietigen en te bepalen dat verweerder binnen een door uw Afdeling te bepalen termijn een nieuwe beschikking dient te nemen, met veroordeling van verweerder in proceskosten.

Tot slot verzoek ik u het proces-verbaal van de ten behoeve van appellant gehouden zitting bij de rechtbank te zenden, zodra deze in uw bezit is.

Hoogachtend,

mw. mr. S. E. B. den Boer
gemachtigde

Bijlage:

1. Afschrift machtigingen
2. Afschrift uitspraak rechtbank 'sGravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht van 8 april 2008 AWB 07/36532 en 07/36539